

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813202410
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813202410.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Marianny Muránskej a JUDr. Michala Bororňa v právnej veci žalobcu Československá obchodní banka, a.s., Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, IČO 00001350, zast. Mgr. Romanom Ambrožom, AK Mikulášska 29, Bratislava, proti žalovanej G. P., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX B. V. XXX, t.č. na neznámom mieste zastúpená opatrovníkom T. X., tajomníčkou Okresného súdu v V., o zaplatenie 37.095,49 Kč,- s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, č.k. 11C 133/2013-64 z 18.9.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v jej prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 25.551,49 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 21.227,84 Kč od 8.2.2013 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Žalovanú zaviazal zaplatiť trovy konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 33,06 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 54,04 eur na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. Romana Ambroža do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pokiaľ išlo o nárok týkajúci sa riadnych úrokov zo sumy istiny po 26.7.2010 súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca má nárok len na úroky do doby zosplatenia. Tým, že úver v súlade so zmluvou žalobca zosplatnil, určil inú novú dobu jeho splatnosti, preto dospel k záveru, že žalobca už nemá nárok na riadne úroky z úveru až do zaplatenia istiny, pretože po nedodržaní lehoty na zaplatenie vzniká žalobcovi nárok na úrok z omeškania, ktorý aj priznal. Preto nárok žalobcu na úhradu zmluvných úrokov zo sumy 20.000 Kč od 8.2.2013 považoval za nedôvodný a zamietol ho. Pokiaľ išlo o sumu 1.800 Kč, ktoré uplatňoval žalobca ako poplatky vrátane riadnych úrokov a úrokov z omeškania, žalobca nepreukázal o aké poplatky ide a za čo ich žiada, podľa akých ustanovení, uviedol len výslednú sumu. Tým považoval nárok za nepreukázaný v dôsledku neunesenia dôkazného premena. Pokiaľ išlo o námietku premlčania dospel súd prvého stupňa k záveru, že nárok uplatnený žalobcom nebol premlčaný.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p., § 137 O.s.p., § 149 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1, 2 a 8 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca vo výroku, ktorým bola zamietnutá časť žaloby žalobcu týkajúca sa zmluvných úrokov po zosplatnení úveru, t.j. od 27.7.2010 do zaplatenia a v časti zamietnutia žaloby týkajúcej sa dlžných poplatkov vo výške 1.800 Kč a tiež vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že zmluvné strany si zvolili právo, ktorým sa zmluva aj záväzkový vzťah riadni právom Českej republiky. V súlade s bodom 4 tejto zmluvy žalovaná súhlasila s obchodnými podmienkami pre povolené prečerpanie úveru, o ktoré požiadala, tým bola medzi žalovanou a žalobcom uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní bežného účtu. Žalovaná počas trvania zmluvného vzťahu so žalobcom neplnila svoje záväzky dohodnuté v zmluve o povolenom prečerpaní a prestala splácať splátky, ku ktorým sa zaviazala na čo bola žalobcom opakovane upozorňovaná prostredníctvom zaslaných upomienok a výziev na úhradu dlžných splátok. Keďže žalovaná neprebrala zásielky žalobcu pristúpil tento k zosplatneniu úveru. Žalovaná svoje záväzky však naďalej neplnila, a preto žalobca pristúpil k uplatneniu svojho nároku na súde. Pokiaľ išlo o zamietnutie nárokov týkajúcich sa sumy 1 800 Kč ako zaplatenie poplatkov, poukázal odvolateľ na to, že čiastky, s ktorých splácaním je majiteľ účtu v omeškaní budú úročené úrokovou sadzbou dojednanou v zmluve zvýšenou o úrok z omeškania, ktorého sadzba je dohodnutá v zmluve, takto hovorí bod 9 obchodných podmienok. Keďže v zmluve nebolo dohodnuté úverové obdobie žalobca zosplatnil žalovanej úver z dôvodu, že ho dlhodobo nesplácala, nereagovala na upomienky a výzvy a bola omeškaná so splátkami. Zmluvné strany sa teda nedohodli, že dlžníci budú platiť úroky len do dohodnutej doby splatnosti, ale až do skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Odvolací súd v tejto veci nemal dôvod sa odchýliť ani od názoru, ktorý bol uvedený v komentári Obchodného zákonníka. Toľko z citovaného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 14Co 83/2012. Preto žiadal, aby uvedené rozhodnutie bolo zrušené a vec vrátil na ďalšie konanie. Vo vzťahu ešte k dlžným poplatkom 1.800 Kč uvádzal žalobca, že to bolo poplatky, ktoré predstavovali poplatky za zaslané upomienky a výzvy, ktoré boli súdu zastané súčasne so žalobou, poplatky za upomienku z 3.5.2010 vo výške 300 Kč, výzvu k zaplateniu dlžnej čiastky zo 17.5.2010 500 Kč, opakovanú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky dňa 1.6.2010 500 Kč a poslednú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky 1.7.2010 vo výške 500 Kč. Tieto poplatky za výzvy a upomienky boli účtované z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností. Žalovaná sa dostala do omeškania s platbami a plnením svojich zmluvných povinností bez zavinenia žalobcu. Vzhľadom na túto skutočnosť boli zasielané zo strany žalobcu upomienky a výzvy na zaplatenie.

Žalovaná ani jej opatrovník v konaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřili.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie, v súlad s ustanovením § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v rozsahu napadnutého odvolaním podľa § 206 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a následne vec aj správne právne odôvodnil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa ust. § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve stanovené, že banka prevedie do určitej čiastka príkazy k platbám, aj keď nemá k tomu potrebné peňažné prostriedky na účte, riadia sa práva a povinnosti pri týchto platbách zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva uzavretá nie je.

Podľa ust. § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastka a dlžník sa zväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 502 ods. 1,2 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške , inak v najvyššie prípustnej výške stanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak nie je sú takto úroky stanovené je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery,

ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v dobe uzavretia zmluvy. Ak si strany dojednávajú vyššie úroky než ako sú prípustné podľa zákona alebo na základe zákona je, je dlžník povinný platiť úroky vo výške najvyššie prípustnej. Pri pochybnostiach sa má za to, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ust. § 506 ObZ ak je dlžník v omeškaní v vrátení viac ako dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú čiastku a úroky.

Podľa § 369 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatenej čiastky úroky z omeškania určené v zmluve, inak určené predpismi občianskeho práva. V zmysle nariadenia vlády č. 163/2005 Sb. výška úrokov z omeškania zodpovedá ročnej výške repo sadzby stanovenej ČNB, zvýšenej o sedem percentuálnych bodov. V každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškanie dlžníka, je výška úrokov z omeškania závislá od výšky repo sadzby stanovenej ČNB a platnej pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka.

Z obsahu spisu je zrejmé, že medzi účastníkmi dňa 21.11.2002 bola uzavretá zmluva o ČSOB osobnom konte PLUS, na základe ktorých sa žalobca zaviazal zriadiť a viesť pre žalovanú, ako majiteľa účtu bežný účet. Medzi účastníkmi na základe žiadosti žalovanej došlo k poskytnutiu povoleného prečerpania účtu do výšky úverového rámcu 20.000 Kč. Dohodnutá bola aj úroková sadzba. Medzi účastníkmi bol aj dohodnutý úrok z omeškania vo výške 15 % ročne pre prípad nezaplatenia peňažných záväzkov v dohodnutých termínoch. V dokazovaní bolo preukázané, že žalovaná peňažné prostriedky na svojom osobnom účte formou povoleného prečerpania vyčerpala a žalobcovi nevrátila.

Námietky žalobcu v odvolaní uvedené pozostávali z nesúhlasom, so zamietnutím žaloby v prevyšujúcej časti, nárok na zaplatenie istiny v prevyšujúcej časti v podobe riadnych úrokov z úveru, poplatkov vo výške 1.800 Kč a náhrady trov konania.

Podľa § 49 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvykle úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie, než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej miere.

Podľa § 506 ObZ, ak je dlžník v omeškaní s vrátením než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 369 ods. 1 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve a to bez potreby osobitného upozornenia.

Pokiaľ išlo o zamietnutie žaloby v časti poplatkov vo výške 1.800 Kč, možno súhlasiť so súdom prvého stupňa a jeho záverom, že žalobca nepredložil v žalobe špecifikáciu týchto nákladov, konštatuje ich ako jednu sumu a nie sú k tomuto pripojené ani dôkazy. Nemožno považovať za dostatočne preukázanú okolnosť, na ktorú poukazuje žalobca v odvolaní, že pripojil k žalobe upomienky, ktoré v odvolaní

špecifikoval konkrétnymi dátumami, ako prvá, ďalšia následná upomienka, až posledná upomienka. Takáto príloha samá o sebe neznačí, že špecifikuje požadovanú sumu, keďže z takto pripojených listinných dôkazov nevyplýva automaticky alebo bez ďalšieho nárok na sumu 1.800 Kč v podobe jedného poplatku za upomienku 300 Kč a vo zvyšku 3x 500Kč. Preto sa odvolací súd domnieva, že aj nárok pokiaľ išlo o zaplatenie sumy 1.800 Kč správne súd prvého stupňa vyhodnotil tým viac, že opakované výzvy nevedli k zmene situácie pri splácaní úveru žalovanou a navyšovali jej ťarchu bezvýsledne.

Pokiaľ išlo o námietku ohľadne náhrady trov konania rovnako aj tam správne súd prvého stupňa rozhodol v tomto nároku, keďže vychádzal z okolností, ktorú upravuje § 142 ods. 2 O.s.p., teda prípady, kedy žalobca nemá úspech v celom rozsahu vo veci, má len úspech čiastočný, potom boli priznané správnym spôsobom náhrada trov konania a to podľa podaného návrhu za zaplatený súdny poplatok podľa mieru úspechu vo výške 33,06 eur a pokiaľ išlo o trov právneho zastúpenia, rovnako bolo správne priznané podľa miery úspechu, teda vo výške 38 % nárok aj na trovy právneho zastúpenia (žalobca mal úspech vo výške 69 %, žalovaná vo výške 31 %, rozdiel je 38 %).

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., keďže napriek tomu, že žalovaná a vedľajší účastník mali úspech vo veci v celom odvolacom konaní, náhradu trov konania nežiadali, žiadnu nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.